

Besnota, vakcína a zdravotné princípy

Otázky o besnote:

1. Čo robiť, ak nás uhryzlo „certifikované“ besné zviera?
2. Ak bol človek pohryzený besným zvieraťom a nezaočkuje sa, čaká ho istá smrť?
3. Je očkovanie účinné proti besnote? Prečo odmietame toto a iné očkovania ako neefektívne?

Originálny zdroj: Vaccination Liberation Information

- Rabies, Vaccine and Health Principles

<http://www.vaclib.org/intro/rabies.htm>

Preložené a reprodukované so súhlasom VLI pre účely Iniciatívy pre uvedenie si rizík očkovania.

<http://rizikaockovania.sk>

Rev.090724-68-16

Obsah

Úvod	3
Prehľad (Besnota)	4
Hodnota vakcín z historického hľadiska	4
Čo robiť po pohryzení besným zvieraťom?	6
Možnosti.....	6
Vakcíny ubližujú	7
Očkovanie zahŕňa 'Placebo efekt'	7
Ďalšie možnosti.....	8
Besnota je zriedkavá a vakcína nie je potrebná	9
História besnoty	10

(Pozn.prekl: Tento článok prosím neberte ako dogmu, alebo „konečné riešenie“, alebo nahováranie na nepremyslené rozhodnutia. Je to len otvorený námet na rozmýšľanie o širších princípoch, ktoré nás ovládajú, a ktoré sa nakoniec podieľajú aj na našom zdraví. Článok ponúka aj možnosť slobodnejšieho pohľadu na očkovanie proti besnote vo svetle informácií, ktoré máme o ostatných očkovacích programoch, a nedostatočných dôkazov o bezpečnosti a účinnosti vakcín ako takých.)

Obsah tejto publikácie odráža výlučne názor jej autorov. Táto publikácia slúži len na informačné účely. Prezentované názory sa nesmú chápať ako lekárske odporúčanie. Podrobnosti o obavách a okolnostiach ktorejkoľvek osoby by mali byť konzultované s kvalifikovaným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, a až na základe toho robiť rozhodnutie, ktoré môže ovplyvniť zdravie tejto osoby alebo kohokoľvek v jej starostlivosti.

Úvod

Často sa stretávame s vierou, že vakcíny predchádzajú ochoreniu. Zjavný úspech vakcín spočíva na skutočnom úspechu sanitácie a výživy. Zjavný úspech vakcín spočíva tiež viac na „placebo-efekte“, sile viery, a možno na potláčaní príznakov, než na zlepšovaní zdravia. Zjavný úspech vakcín spočíva tiež na verejnej mienke, ktorá verí, že výskyt ochorení bol bez vakcín vysoký a dramaticky poklesol používaním vakcín. Keď zveličíte výskyt pred vakcínou, a vakcína nespôsobí veľké množstvo prípadov cieľového ochorenia, potom bude vyzeráť úspešná aj vtedy, keď je v skutočnosti bezcenná. Len málo ľudí vie, že je ľahšie byť zdravý bez vakcín, než byť zdravý s nimi. Pediatri, ktorí mali možnosť pracovať s očkovanými aj neočkovanými deťmi, sú mystifikovaní skutočnosťou, že neočkované deti sú zdravšie. Niektorí samozrejme rozumejú princípom zdravia a vedia, že vnútorne toxín, nie mikróby, je primárnou príčinou infekčných ochorení.

Po 2000 rokov sa lekári pozerali na svet cez filter (vieru), že „púšťanie žilou lieči“. Tento omyl nebol opravený dovtedy, kým verejné vzdelávanie neprivedlo ľudí k vzbure. Dnes sa mnohí pozerajú na svet cez vieru, že „vakcíny fungujú“.

Avšak, ako mentálne cvičenie, skúste sa chvíľu na svet pozeráť cez nasledovné **koncepty**:

- Zdravie je výsledkom životného štýlu, ktorý vedie k bunkovej štruktúre, ktorá je dobre vyživovaná a bez jedov.
- Choroba je výsledkom prvkov životného štýlu, ktoré vedú k bunkovej štruktúre, ktorá je buď porušená alebo toxická. Prvky životného štýlu, ktoré tvoria porušenú bunkovú štruktúru, môžu byť trvalé mentálne alebo emocionálne stavy, nevyvážená výživa alebo jed, ktoré môžu viesť k tomu, že sa vonkajší jed vstrebe, vdýchnutím alebo strávením, injektovaním jedu, chabým vylučovaním alebo chabým ničením.

Dvoma základnými omylmi očkovania sú:

1. **Vírus „spôsobuje ochorenie“.** V skutočnosti, často sa špecifický vírus nájde vnútri tela bez choroby. Niekedy sa nájde špecifická choroba bez asociovaného vírusu.

2. **Protilátky chránia** pred vírusom, alebo ho neutralizujú. V skutočnosti, veľká väčšina ľudí je odolná voči špecifickému ochoreniu dokonca aj vtedy, ak voči nemu vôbec nevyvinuli protilátky. Prítomnosť špecifických protilátok v krvnom obehú ešte neznamená, že sa nemôžu objaviť špecifické príznaky ochorenia. Nemôžete nakaziť zdravú osobu jednoducho tým, že ju vystavíte vírusu.

Prehľad (Besnota)

Pohryznutia a bodné zranenia sa musia vyčistiť. (Prúd krvi čistí ranu, ako aj teplá voda a mydlo.)

V súčasnosti v USA každoročne zomrú 1-3 ľudia na niečo, o čom sa verí, že to bola besnota. V roku 1900 bol tento podiel približne 100 ľudí za rok. Tento pokles je typický pre mnohé infekčné ochorenia, vďaka účinkom zlepšenia sanitácie a výživy.

Besnota u ľudí je veľmi zriedkavá. Po pohryznutí zvieratom, besnota je stále veľmi zriedkavá. Po pohryznutí besným zvieratom, prenos besnoty na človeka je stále veľmi zriedkavý. Takže pohryzenie besným zvieratom v žiadnom prípade neznamená istý rozsudok smrti. Besnota u ľudí je taká zriedkavá, že väčšina Doktorov ju nikdy nevidela. Tí, ktorí ju videli, hovoria, že strach z choroby je dôležitejší než samotná choroba. Niektorí spochybňujú, či besnota u ľudí je skutočne vírusovým ochorením, alebo skôr psychosomatickým prejavom. Preštudujte si materiál v pokračovaní tohto článku, a skúste odhadnúť, či osoba vystavená besnote cez pohryzenie môže zvýšiť svoje šance na vážne ochorenie tým, že si niekoľkokrát injektuje vakcínu proti besnote, alebo ich týmto zníži. Celkom zreteľne existujú dôkazy, ktoré oprávňujú človeka zaujať taký prístup, že vakcína by skôr ZVÝŠILA pravdepodobnosť závažného ochorenia, než aby zmenšila prevahu choroby. Historické údaje o porovnaní medzi jednotlivcami, pohryznutými zvieratami, o ktorých sa verilo, že sú besné, ukázali, že nezačkovaní mali väčšie vyhliadky ostať zdraví. Keď vezmeme do úvahy nedostatok primeraného vedeckého testovania¹ moderných vakcín, nemôžeme predpokladať, že moderné vakcíny proti besnote sú efektívne alebo nevyhnutné.

Hodnota vakcín z historického hľadiska

Podme si najprv podrobnejšie zodpovedať tretiu otázku. Keď si všimnete históriu kiahňovej vakcíny, objavíte, že niektoré typy kiahňových vakcín tu boli už približne 3500 rokov, a niektorí veria, že ešte dlhšie. Avšak až vtedy, keď sanitácia a výživa zasiahli do výskytu a úmrtnosti infekčných ochorení, až potom mohla očkovacia propaganda konečne ohlásiť „úspech“. Je zrejmé, že kiahňová vakcína prinajlepšom len veľmi málo ovplyvnila výskyt kiahní, a kritickejšie štúdium ukazuje, že tam, kde sa vykonávalo kiahňové očkovanie, výskyt ochorení buď stúpil, vrátane kiahní, alebo klesal pomalšie v porovnaní s oblasťami, ktoré nezaviedli nútené očkovanie.

(Pozn.prekl: Viac v článku „Kiahne z historickej perspektívy“.

<http://rizikaockovania.sk/dok.html>)

¹ <http://www.vaclib.org/intro/qandaone.htm#a4>

Ďalším z najväčších „úspechov“ vakcín bola „eradikácia“ polio. Tento imidž „eradikácie“ sa predáva verejnosti, napriek týmto faktom:

- polio ustupovalo ešte predtým, ako bola testovaná vakcína,
- výsledky testov vakcíny boli „prispôsobené“, aby sa vytvoril imidž „bezpečnosti a účinnosti“,
- výskyt ochorenia sa zdvojnásobil krátko na to, ako sa začali intenzívne používať vakcíny Salk a Sabin,
- po zavedení vakcíny sa definícia ochorenia zmenila z „paralýza po dobu 24 hodín“ na „paralýza trvajúca 2 mesiace“,
- definícia epidémie sa zmenila z 20 prípadov na 35 prípadov,
- polio ako diagnóza sa dávala väčšinou u neočkovaných, a polio u očkovaných sa stalo meningitídou, atď.

Takže eradikácia polio v USA je ďalším prípadom, kedy ochorenie ustúpilo napriek vakcínam, a nie vďaka vakcínam.

Ak vezmeme do úvahy, že dva najväčšie úspechy propagandy vakcín sú omyl, a cieľavedomý podvod v uvedenom poradí, a pripočítame k tomu celkový nárast chronických ochorení následne po očkovaní, zaiste nám prepáčite, že sme skeptickí ku hodnote vakcín, a žiadame prinajmenšom „primeraný vedecký dôkaz“ tak efektívnosti, ako aj bezpečnosti, než prijmeme definíciu vakcíny ako čo i len „Druhoradý zdravotný program“.

Nakoľko vakcíny nikdy nemôžu byť úplne bezpečné a nikdy nemôžu byť primeraným spôsobom dosiahnutia zdravia, rezervujeme si opis „Prvoradý zdravotný program“ pre taký životný štýl, ktorý propaguje zdravie cez čistý krvný obeh, ktorý je dobre vyživovaný, čo je presný opak fungovania vakcín.

Čo robiť po pohryzení besným zvieraťom?

Teraz, keď už máme stručný základ, poďme sa pozrieť na prvú otázku, čo robiť po pohryzení besným zvieraťom.

1. Jednou vecou, ktorú nám moderná veda predostiera ako nevyhnutnosť, je **dôkladné vyčistenie rany**. Ak je pohryzenie dosť hlboké na to, aby preniklo cez kožu, tak krvácanie celkom dobre vykoná čistiacu úlohu. **Teplá voda a mydlo** sú ďalším krokom čistenia. (*Pozn.prekl: Toto odporúča aj výrobca vakcíny.*)
2. Ďalšou vecou, po vyčistení zranenia, je vysporiadanie sa s otázkou strachu z ochorenia. V skutočnosti je najlepšie, ak sa s týmto strachom dokážete vysporiadať v predstihu, ešte pred hrozbou ochorenia. Je známe, že strach potláča imunitný systém, a že optimistická myseľ posilňuje imunitný systém. Sú zaznamenané prípady, kedy ľudia umierali zo strachu, dokonca napriek tomu, že sa nezistili žiadne organické ťažkosti. Zaznamenané sú aj prípady, kedy lekár povedal pacientovi, ktorého lekár považoval za smrteľne chorého: „veď vám nič nie je“. Potom je prekvapený, keď po rokoch stretne tohto pacienta, ktorý vyzerá zdravo, a dozvie sa, že lekárov predchádzajúci výrok „tak uvoľnil myseľ pacienta, že sa hneď cítil omnoho lepšie!“

Pre prípad pohryzenia besným zvieraťom je dobré zapamätať si, že byť pohryzený besným zvieraťom ešte neznamená, že máte besnotu, o nič viac, než že by pichnutie na hrdzavom klinci znamenalo, že máte tetanus. Takže ani pohryzenie besným zvieraťom nedáva záruku vyvinutia besnoty. Ak sa udalosti vyvinú tak, že jednotlivец dostane besnotu, AŽ POTOM začína byť bežnou vysoká úmrtnosť, ale stále je možnosť liečby. Uvedomte si, že iba o 1-3 ľuďoch ročne sa v USA verí, že zomreli na besnotu (*Pozn.prekl: Z cca 300 miliónov obyvateľov*).

Avšak samozrejme, po pohryzení besným zvieraťom sa nikto nechce stať súčasťou tejto 3-člennej skupiny.

Možnosti

3. Po pohryzení besným zvieraťom, musíme zvážiť naše možnosti posilnenia zdravia.

Často úplne stačí urobiť to, čo spomínajú body 1 a 2, ak sme optimistickí a prirodzene zdraví. Väčšina z nás však vie, že nežijeme perfektne zdravým životným štýlom, takže ako obrátiť 'primerané' v skvelé?

- Je očkovanie možnosťou?
- Sú možnosťou vysoké dávky vitamínu C?
- Sú možnosťou bylinky? Organické jedlá, atď?
- Aké iné možnosti na posilnenie imunity máme?

Vakcíny ubližujú

Nanešťastie, musíme zdôrazniť to, čo bolo povedané v bode 2: Optimizmus a viera kráčajú ruka v ruke. To, čomu človek verí, veľmi významne ovplyvňuje výsledky výzvy ochorenia. Musíme porozumieť rozdielu medzi „hodnotou vakcíny“ a „hodnotou očkovania“. Z fyzikálneho pohľadu by sa mohlo zdať, že tu nemôže byť žiadny rozdiel. Avšak, môžeme povedať, že vakcína bude vždy škodlivá, prinajmenšom čiastočne. My, ktorí sme na proti-očkovacej strane ulice povieme, že vakcína viac uškodí než pomôže. Naši oponenti povedia, že vakcína viac pomôže než uškodí. Ale obidve strany sa zhodnú na tom, že vždy dochádza k poškodeniu vakcínou. Ak si myslíte niečo iné, tak sa len pozrite na zložky vakcíny a na zoznam škodlivých vedľajších účinkov, ktoré u vakcíny proti besnote zahŕňajú napríklad encefalitídu, čo je jednou zo základných vecí, ktoré sú tak veľmi obávané u samotnej besnoty!

Očkovanie zahŕňa 'Placebo efekt'

Takže, čo s očkovaním? Ak vieme, že vakcíny ubližujú, môže niektorá strana povedať, že očkovanie je prospešné? Aký je rozdiel?

Jednoducho tento, očkovanie zahŕňa vo svojej časti rovnice hodnotu optimistického očakávania pozitívnych výsledkov. Takže síce nikdy nemôžeme tvrdiť, že vakcína viac pomôže než uškodí, ale môžeme ostať potichu, keď sa naši milovaní rozhodnú pre očkovanie, pretože vieme, že ich indoktrinovaná viera vo vakcíny pre nich predstavuje „očkovanie“ ako nevyhnutnú voľbu, pre ktorú môžeme aspoň dúfať, že očakávanie pozitívneho výsledku posilní ich imunitný systém, vďaka placebo efektu, ešte viac, než dokáže vakcína potlačiť imunitný systém, aj napriek tomu, že nežiadúce účinky napokon preukážu opak u niektorých jednotlivcov.

Veríme, že očkovanie je najmenej bezpečnou a najviac pochybnou voľbou z vedeckého uhlu pohľadu. Ale každá voľba zvyčajne zahŕňa faktory, ktoré nie sú vedecké.

Hoci mnohí nebudú súhlasiť, nanešťastie výrobcovia vakcín len veľmi slabo plnia svoje povinnosti ohľadom dvoch vecí, ktoré spotrebiteľ najviac potrebuje poznať: bezpečnosť a efektívnosť. (Typicky sa testuje účinnosť a nie efektívnosť.) Tí z nás, ktorí sme z vedeckého pohľadu študovali problematiku vakcín, a zhodli sa, že vakcíny „viac ublížia než pomôžu“, sa nebudeme „cítiť lepšie“ v dôsledku vpravovania jedu do nášho krvného obehu. Takže ja verím, že keby som bol pohryzený besným zvieratom, mojou najlepšou voľbou je neočkovať sa. Avšak v závislosti od vašich názorov, vy možno dosiahnete najlepšie výsledky tým, že prijmete škodlivosť vakcíny, aby ste získali placebo efekt očkovacej procedúry. Keď robíte akékoľvek rozhodnutie, robte ho informovane, a tak, aby ste ho mohli prijať do svojho srdca. Varovaný znamená ozbrojený.

Najväčšou, ak nie jedinou hodnotou očkovania, je odstránenie strachu z ochorenia z nezaočkovania! Toho istého strachu, ktorý propagátori vakcín zasievajú do mysle verejnosti.

Ďalšie možnosti

„V skorších časoch, ako je zaznamenané v článkoch dostupných v starých knižniciach, bozk kráľa dokázal vyliečiť besnotu. Neskôr sa zistilo, že kúsok kráľovho odevu by bol rovnako účinný.

O niečo neskôr, „šialený kameň“, keď sa aplikoval na oblasť uhryznutia, mohol „vytiahnuť šialenstvo“.

Neskôr, nejaké „chlpy psa, ktorý vás pohryzol“, bolo treba pohryzť a prehltnúť, alebo priložiť na zranenie.

Neskorší objav obsahoval extrakt z „divokého švába“.

V roku 1806 udelili vtedajší predstavitelia teritória New York odmenu \$1000 pánovi Krausovi za jeho vedecký objav, ktorý udržal besnotu mimo New Yorku po vyše 20 rokov. Jeho formula bola pozoruhodná a pozostávala z holej čelustovej kosti somára alebo psa, kúsok jazyka žriebäťa a zelenej hrdze z mince kráľa Georga Prvého.“

Eleanor McBean: Poisoned Needle. Strany 185-186.

A samozrejme, dnes je tu vždy očkovanie, hoci neviem o žiadnom vedeckom dôkaze, ktorý by akokoľvek prevyšoval ktorúkoľvek vyššie uvedenú „kúru“.

Pokračujme v možnostiach - bylinky, vitamín C.

Masleduje úryvok z knihy Walene James: Immunization The Reality Behind the Myth.

Vytváranie prirodzenej odolnosti

Nasledujte princíp, a klbko sa samo rozmotá. --Thomas Jefferson

Prvý princíp

Ak nedokážeme predísť ochoreniu pomocou injektovania jedov do nášho tela, ako mu potom predísť? V prvom rade musíme začať radšej myslieť na zdravie, než myslieť na chorobu; na budovanie či vytvorenie niečoho žiadúceho, než obchádzanie či zničenie niečoho nežiadúceho. Sloboda od chorôb je vedľajším produktom myslenia a budovania zdravia, nie boja s chorobami.

V zásade budujeme zdravie pozitívnym myslením a vyváženým životom, ktorý zahŕňa biochemickú rovnováhu, podporovanú čerstvou, prírodnou stravou, ktorá nebola rafinovaná, chemizovaná a nadmerne varená. Tak bylinky, ako aj megadávky vitamínu C sa úspešne používajú buď ako prevencia infekčných ochorení, alebo na skrátenie ich trvania a zmenšenie ich nepohodlia.¹

V súčasnosti je pozornosť zameraná na megadávky vitamínu C ako na „prevenciu bakteriálnych útokov.“ Iní výskumníci radšej považujú vitamín C za prostriedok, ktorý pomáha napraviť telesnú chémiu. My sa budeme držať druhej z interpretácií, čiastočne preto, že je konštruktívnejšie, uvažovať o chorobe ako o niečom, čo budujeme zvnútra, než ako o niečom, čo na nás zvonka útočí. Navyše, aj výskum, ktorý ďalej predstavíme, podporuje skôr tento - a myslím, že holistickejší - uhol pohľadu."

Kapitola 4 hovorí viac o použití vitamínu C. Táto kniha je dostupná na Vaccination Liberation: <http://www.vaclib.org/basic/products.htm>

Besnota je zriedkavá a vakcína nie je potrebná

Z knihy Pat McKay: Natural Immunity --Why You Should NOT Vaccinate!

<http://www.patmckay.com>

V úryvku zo Spravodaja, ktorý napísal Robert S. Mendelsohn na strane 81, čítame: "Podľa Dr. Cole, v provincii Ontario besnota nie je problémom: *"Počet psov a mačiek, ktoré sa nakazia besnotou je veľmi malý, a žiaden človek neochorel ani nezomrel na besnotu za posledných vyše 20 rokov."*

Dr. Cole hovorí, že by sa nestrachoval, ani keby bol pohryzený domácim zvieratom a nedostal vakcínu proti besnote, odkazujúc na fakt, že táto choroba nie je až tak ľahko prenosná na ľudí, ako väčšina laikov a lekárov verí. *"Počas 20 rokov, boli tu tisíce potvrdených besných zvierat. Stovky ľudí bolo pohryzených a nie všetkým sa podarilo dostať vakcínu. Napriek tomu, nikto nedostal besnotu. To by malo o niečom vypovedať."*

Dokonca aj výrobca vakcíny priznáva, že výskyt je nízky, hoci samozrejme ponúka očkovanie ako jedinú nádej voči "istej smrti" po vystavení možnosti nákazy. Zo stránky výrobcu vakcíny: *"....od roku 1990 celkovo 24 (92%) z 26 ľudských prípadov besnoty, získanej v USA..."*

<http://www.rabavert.com/casesall.html>

(Pozn.prekl: Linka v súčasnosti nie je dostupná, skúste http://www.novartisvaccines.com/products/us-pl-rabavertRev%2010_06Cropped.pdf)

História besnoty

Opäť z Immunization The Reality Behind the Myth, kapitola 6 (nasledujú úryvky):

Kapitola 6

Spád mikróbov: Besnota, Pasterizácia a Vakcíny

Teórie poznamenávajú celý náš pohľad na vesmír a spôsobujú, že sa na všetko pozeráme cez klapky. -William Corliss, Brain/Mind Bulletin, 24. januára 1983

Dve dedičstvá

Teórie prichádzajú a odchádzajú. Mnohé včerajšie teórie a praktiky v medicíne sa dnes považujú za povery, napríklad púšťanie žilou a teória humorov. Čo si zajtrajší vedci pomyslia o našej zaujatosti očkovaním a bojom s mikróbmami? Nepochybné, včerajšie vedomosti sa často stávajú dnešnou poverou, a dnešné vedomosti zajtrašou poverou. John Stuart Mill raz povedal: *"Často sa stáva, že univerzálne presvedčenie jedného veku, od ktorého nikto nebol nezávislý, ani nemohol byť, ak len nie s mimoriadnym úsilím génia, svojho času, byť nezávislý — sa stáva v nasledovnom veku tak hmatateľnou absurditou, že ostáva jediná potiaž - predstaviť si, ako sa taká vec mohla vôbec niekedy považovať za hodnovernú."*¹

Pozrime sa na niekoľko dedičstiev teórie mikróbov, a začneme jedným z najväčších Pasteurových „triumfov“ - predpokladaným vykorenéním ochorení, ako besnota, antrax (choroba oviec a dobytku), pebrine (choroba priadky morušovej), a nepriamo, undulentnej horúčky (brucelózy) pomocou pasterizácie mlieka.

Keďže antrax a pebrine sú tak trochu mimo nášho záujmu, nebudeme skúmať šikanu, obsiahnutú v hlásaní myšlienky, že Pasteur zachránil dobytok a hodvábný priemysel. Ide z veľkej časti o opakovanie oportunistu spomenutého v kapitole 5, a ktokoľvek, kto by si želal viac detailov v tomto smere, si môže prečítať Hume-ho knihu. Zváženie týchto dvoch chorôb, besnoty a brucelózy, nás môže naučiť dôležité lekcie, keďže mnoho ľudí verí, že Pasteur zachránil svet pred vyplienením chorobami z mlieka a uhryznutím šialených psov. Začneme s besnotou.

(Pozn.prekl: Viac o Pasteurových „úspechoch“ sa dozviete napr. v knihe R. B. Pearson: *The Dream & Lie of Louis Pasteur* (pôvodne: *Pasteur, Plagiarist, Imposter*. 1942) <http://www.whale.to/a/b/pearson.html>)

Besnota

Besnota, podľa jedného lekárskeho slovníka, je infekčná choroba, spôsobená filtrovateľným vírusom, ktorý sa na človeka prenáša uhryznutím nakazeného zvierata. Niektorými uvedenými príznakmi sú škrtenie; tetanické kŕče, najmä dýchania a prehltania, ktoré sa zväčšujú pri pokusoch o pitie vody, alebo už pri pohľade na vodu; mentálna zmätenosť; zvracanie; silná sekrécia lepkavých slín. A táto choroba je zvyčajne smrteľná. Niet divu, že Pasteur, so svojim sérom proti besnote, bol ihneď oslavovaný ako záchranca ľudstva od tejto hroznej pliagy! Mnoho sa popísalo o prekvapujúcom vyliečení 9-ročného chlapca menom Joseph Meister, ktorého Pasteur „zachránil“ pred hydrofóbiou (besnotou). Táto kúra vyzerá menej zázračne, keď zistíme, že niekoľko ďalších osôb, vrátane majiteľa psa, bolo pohryzených tým istým psom v ten istý deň a žili si ďalej v dobrom zdraví bez liečby Pasteurovým očkovaním. Ďalšie deti nemali také šťastie. Mathieu Vidau zomrel 7 mesiacov po tom, ako bol osobne liečený Pasteurom. Aj ďalšie dieťa, Louise Pelletier, zomrel po Pasteurovej liečbe. Dr. Charles Bell Taylor, v *National Review* z júla 1890, podáva zoznam prípadov, kedy pacienti po Pasteurovej liečbe zomreli, zatiaľ čo psy, ktorí ich pohryzli, ostali zdraví.²

Zjavne, tak vtedy ako aj dnes, organizovaná medicína používa silu štátnej polície na vynucovanie poslušnosti voči svojim doktrínam: francúzsky poštár, Pierre Rascol, spolu s iným mužom, bol napadnutý psom, považovaným za besného, ale nebol v skutočnosti uhryznutý, pretože psie zuby neprenikli cez oblečenie. Pierre-ov spoločník bol však uhryznutý niekoľkokrát. Pierra donútili poštovní nadriadení, aby sa podrobil Pasteurovej liečbe, ktorú absolvoval 9.-14. marca. 12. apríla nastúpili vážne príznaky, s bolesťou v miestach očkovania. *"14. apríla zomrel na paralytickú hydrofóbiu, nové ochorenie, ktoré Pasteur priniesol na svet. Niet divu, že profesor Michel Peter sa sťažoval: „M. Pasteur nelieči hydrofóbiu: on ju rozdáva!“*³

Čo sa stalo s Pierre-ovým spoločníkom, ktorý bol riadne dohryzený? Odmietol ísť do Pasteurovho Inštitútu a ostal dokonale zdravý! Tieto príbehy by sa dali ľahko zamietnuť ako anekdotálne, keby ich len nebolo tak veľa. Článok v *Archívoch Neurológie a Psychiatrie* (*Archives of Neurology and Psychiatry*, január 1951) sa venuje dvom pacientom, ktorí ochrnuli po Pasteurovej vakcína. Hlásenie v *Žurnáli Americkej Lekárskej Asociácie* (*Journal of the American Medical Association*, 14. januára 1956) spomína, že na zhromaždení Akadémie Medicíny vo Francúzsku bolo spomenuté, že používanie Pasteurovho očkovania proti besnote môže spôsobiť ochorenie nazývané Korsakova psychóza, čo je stav delíria, s odstupom až 20 rokov od podania vakcíny. Dvadsať rokov! Na tom istom zhromaždení bolo prezentované, že zo 460 pacientov, liečených Pasteurovou injekciou,

20 zomrelo.⁴

Indiana State Medical Journal (december 1950) hlási prípad 25-ročného muža, ktorý dostal Pasteurovu liečebnú kúru proti besnote a ochrnul od pása nadol a čoskoro nato zomrel. *"Autori hovoria, že nik nevie, čo spôsobuje tie paralytické reakcie. Avšak je definitívne preukázané, že to nespôsobuje vírus besnoty. Inými slovami, nebezpečenstvom tu nie je besnota, ale očkovanie. Autori pokračujú citovaním Sellersa, ďalšiu autoritu, ktorý verí, že „nie hydrofóbia, ale besnotofóbia je najväčším problémom.“ Strach z besnoty, to je vec, ktorej by sme sa mali báť najviac."*⁵

Príbeh, znázorňujúci silu sugescie, schopnú vytvoriť chorobu alebo zdravie, rozpráva Millicent Morden:

10-ročný chlapec bol pohryzený psom, predpokladane šialeným. Miestne noviny oznámili, že zomiera na hydrofóbiu. Hlúčky zvedavcov sa na neho chodili pozeráť domov, aby si vychutnali hrôzostrašné divadlo. Keď chlapcovi ponúkli vodu, upadol do krčv. Keď mu čokoľvek podali do blízkosti hlavy, napríklad servítku alebo ceruzku, vrčal a divoko za tým cvakal zubami a penil ústami. Často vydával hrozivé vrčanie ako zlý pes.

Študentský lekár ho zhypnotizoval a vsugeroval mu, že o piatej popoludní sa náhle uzdraví. Keď odchádzal, požiadal roj návštevníkov, aby odišli.

O piatej chlapec oznámil, že je v poriadku, a pýtal si polievku. Zástup teraz chcel vidieť toho, kto vykonal ten zázrak a vyliečil hydrofóbiu. Všetci chceli, aby ich tiež liečil.⁶

Tento príbeh, spolu s mnohými ďalšími, zdá sa, podporuje vyjadrenia niektorých doktorov a vlastníkov psov, že besnota je imaginárne ochorenie. Na tej istej vyššieuvedenej rozhlasovej adrese, Dr. Morden spomenula ďalšie príležitosti, keď vstúpila do miestnosti, kde pacient bol pripútaný a dokonca aj pridržiavaný počas krčv jedným alebo viacerými zariadeniami. Keď pacienta odpútala, dovolia zariadencom odísť a ubezpečila pacienta, že žiadne také ochorenie neexistuje, nasledovalo rýchle uzdravenie.

Dr. Robert Mendelsohn, ktorý bol bezpodmienečne proti besnotovej vakcíne kvôli dobre zdokumentovaným neurologickým poškodeniam a úmrtiam, ktoré spôsobila, rozpráva o zdravotníckom úradníkovi z Kanady, menom Dr. Peter Cole, ktorý poukazuje na nepriame dôkazy, že tá choroba nie je tak ľahko prenosná na ľudí ako sa bežne predpokladá.⁷

Mnohí vlastníci psov hlásia, že za 30, 40 dokonca aj 50 rokov práce so psami, nikdy nevideli ani jediný prípad besnoty a že oni aj ich spolupracovníci boli opakovane pohryzení psami, a že si len dôkladne umyli ranu mydlom a vodou, a tým to pre nich skončilo.⁸

Magazín Time (19. novembra 1951) radí, čo robiť v prípade pohryzenia psom. „Pred 8 rokmi bolo dokázané, že vírus besnoty sa dá z rany účinnejšie odstrániť mydlom a vodou, než kyselinou dusičnou alebo inými dráždivými agentami.“ Vírus besnoty sa dá inaktivovať (1) interferénom, proteínovou substanciou, ktorú vytvára telo a ktorú aktivujú časti B-komplexu, a (2) vitamínom C. Ako sme prebrali v kapitole 4, vitamín C v dostatočných množstvách predíde vývoju infekčného ochorenia.

Fred Klenner zistil, že nervové ochorenia, ako napríklad polio a tetanus, sa dajú úspešne liečiť pomocou dostatočných dávok vitamínu C.⁹ Vírus besnoty sa dá v skúmavke inaktivovať vitamínom C, a v roku 1967 dokázali veterinári, že vitamínom C sa dá vyliečiť psinka.¹⁰

(Pozn.prekl: Jedná sa o podávanie vitamínu C v antibiotickom režime, zvyčajne formou injekčných dávok askorbátu sodného, v súhrnných množstvách až niekoľko desiatok gramov denne. Ide o výsledky priameho výskumu, ktoré sa považujú za „experimentálne“, pretože doteraz neboli adaptované konvenčnou medicínou, hoci zaznamenali výrazné výsledky v liečbe viacerých „neliečiteľných“ ochorení. Dodnes nie je záujem vykonať rozsiahle štandardizačné štúdie, ani zo strany úradov, ani farmaceutických spoločností, kde je to pochopiteľné vzhľadom na vysoké náklady štúdií a prakticky nulovú návratnosť takejto investície.

Zhrnutie úspešných klinických postupov Dr. Klennera nájdete napríklad tu: Lendon H. Smith, M.D.: *Clinical Guide to the Use of Vitamin C*.

http://www.seanet.com/~alexs/ascorbate/198x/smith-lh-clinical_guide_1988.htm

Adaptované z publikácie: *Vitamin C as a Fundamental Medicine: Abstracts of Dr. Frederick R. Klenner, M.D.'s Published and Unpublished Work*, ISBN 0-943685-13-3. Prvý výtlačok 1988.

Nedávno vyšla na túto tému kniha v slovenskom jazyku: „**Vitamín C a megaskorbická liečba - zabudnutý poklad**“ a nájdete ju na stránke

<http://rizikaockovania/dok.html>

-koniec pozn.prekl.)

Čo je to vlastne, vírus besnoty? Identifikujúce baktérie sa volajú čierne telá („Negri bodies“) a nachádzajú sa v mozgu mŕtveho zvierata. Lenže, nachádzajú sa aj v mozgu zvierat a ľudí, ktorí zomreli na príčiny vonkoncom nesúvisiace s besnotou. Často sa stáva, že sa naopak nenájdu v mozgu zvierata, ktoré odborníci s istotou označovali za besné. Niet divu, že Dr. William Brady napísal v Berkeley Gazette (1. septembra 1954) nasledovné: „Nikdy som nevidel prípad besnoty u človeka a nikdy som sa nestretol s lekárom, ktorý ho videl, avšak vieme, že preventívne očkovanie Pasteurovým vírusom niekedy spôsobí smrť... Pasteurova liečba besnoty je slepou liečbou a nikto nevie, či vôbec poskytuje akúkoľvek ochranu proti besnote. Nikdy by som z vlastnej vôle neprijal Pasteurovu liečbu, ani by som ju nikomu nepodal za žiadnych mysliteľných okolností, pretože sa obávam, že takto injektovaný materiál má v niektorých prípadoch katastrofálny dopad. Nie vždy je úspešný a občas po jeho použití nastane ochrnutie.“¹¹

Čo je besnota? T. D. Dillon, držiteľ a vlastník psa povedal, že väčšina prípadov údajnej besnoty, je v skutočnosti spôsobená ťažkosťami s hnačkou, zubami, červami, úpalom alebo hystériou, vyvolanou tým, že sa pes ocitne v cudzom prostredí, ako je nepriateľské, uponáhľané, preplnené mesto. Iní majitelia psov tvrdia, že takzvaný besný pes môže v skutočnosti trpieť zlým zaobchádzaním, hladom, smädom, strachom. Akokoľvek, Pasteurova liečba je rovnako nezdravá a riskantná pre psov, ako pre ľudí. Dillon pokračuje tvrdením, že väčšina psov, o ktorých vie, že boli zaočkovaní proti besnote, zomrela na následky očkovania.¹²

(Pozn.prekl: Úmrtie z vakcíny nemusí nastať ihneď, a ťažkosti nemusia zjavne súvisieť s vakcínou.)

Pozrime sa na fakty: znížil sa výskyt hydrofóbie po uvedení Pasteurovej liečby? Dr. Charles W. Dulles, bývalý učiteľ na University of Pennsylvania, povedal: „Štatistiky ukazujú, že v krajinách, kde sa používa táto metóda [Pasteurova liečba], počet úmrtí na hydrofóbiu sa zvýšil a nie znížil.“¹³ Ethyl Douglas Hume poukazuje na to, že pred Pasteurovou liečbou vo Francúzsku ročne zomrelo na hydrofóbiu priemerne 30 ľudí. Po Pasteurovej liečbe sa počet zvýšil na 45. Podrobne rozoberá, ako sa s číslami manipulovalo, aby sa vytvoril dojem „úspechu.“¹⁴ Znie vám to povedome?

To, čo sme povedali o víruse besnoty, platí aj pre ostatné vírusy. Ochorenie, s ktorým sa spája konkrétny vírus, sa občas vyskytuje a občas nie; ľudia, ktorí majú konkrétny vírus, môžu a nemusia mať chorobu, s ktorou sa vírus spája...

Zo strany 900 PDR (Physicians Desk Reference) vakcíny RabAvert z roku 1999:

KONTRAINDIKÁCIE

Z pohľadu takmer neodvratného smrteľného výsledku besnoty, neexistujú žiadne kontraindikácie pre poexpozičné očkovanie. Avšak, ak nie je dostupný alternatívny produkt (napríklad HDCV alebo Rabies Vaccine Adsorbed [RVA]), treba zachovať opatrnosť pri podávaní osobám, ktoré sú citlivé na spracovanú hovädziu želatínu, kurací proteín, neomycín, chlór tetracyklín a amfotericín B v stopových množstvách, ktoré sa môžu nachádzať vo vakcíne a môžu spôsobiť alergickú reakciu u takýchto jednotlivcov.

UPOZORNENIA

Boli ohlásené vážne systémové anafylaktické reakcie a neuroparalytické udalosti v časovej súvislosti s podaním vakcíny RabAvert. Na pozadí celosvetovo distribuovaných 11,8 milióna dávok k 30. júnu 1995, nastalo 10 prípadov encefalitídy (1 úmrtie) alebo meningitídy, 7 prípadov dočasnej paralýzy (vrátane 2 prípadov Guillain-Barré Syndrómu), 1 prípad myelitídy, 1 prípad retrobulbárnej neuritídy, a 2 prípady podozrenia na sklerózu multiplex, ktoré boli časovo viazané s použitím vakcíny RabAvert. Boli tiež ohlásené 2 prípady anafylaktického šoku. Takéto prípady predstavujú dilemu pre ošetrojúceho lekára. Avšak pred rozhodnutím o prerušení očkovania sa musí starostlivo zvážiť pacientovo riziko ochorenia na besnotu. ...

(Pozn.prekl: Na tieto počty hlásených vedľajších účinkov sa nedá spoliehať. V systémoch hlásenia nežiadúcich účinkov vakcín býva ohlásený len nepatrný zlomok skutočných komplikácií očkovania. Napríklad VAERS je dobrovoľný americký ohlasovací systém a hlásených je v ňom podľa odhadov 1-10% skutočných očkovacích komplikácií; podľa FDA 1-10%, podľa NVIC 2,5%, podľa CDC 10%. Podľa nemeckého Paul Ehrlich Institut 5%. Skutočný počet bude teda 10- až 100-násobne vyšší. Na Slovensku je podľa náhodnej kontroly ŠFZÚ SR hlásených len 3,3% z tých očkovacích komplikácií, ktoré sú zapísané v zdravotnej dokumentácii. Pritom mnohé komplikácie nie sú ani len zapísané: ak pacient nie je dostatočne poučený, tak si komplikácie často nedokáže dať do súvislosti s očkovaním, keďže môžu byť zdanlivo celkom nesúvisiaceho charakteru, a neohlási ich ani lekárovi. Ak ich aj nahlási, lekár ich nemusí akceptovať, a ak aj áno, nie vždy sú zapísané. Následky, ktoré sa vyskytnú s odstupom týždňov, zvyčajne už nie sú akceptované ako dôsledok očkovania. U vakcín proti najobávanejším ochoreniam, ako je besnota a tetanus, býva hlásenie vedľajších účinkov celkovo slabšie, pretože sa berú ako „záchrana pred istou smrťou“, a tak sa na následky až tak nehľadí.)

NEŽIADÚCE REAKCIE

Lokálne reakcie, ako je stvrdnutie, opuch a začervenanie, sú hlásené častejšie než systémové reakcie. V porovnávacom teste u normálnych dobrovoľníkov, Dreesen et al. (3,24) opísali svoje skúsenosti s vakcínou RabAvert v porovnaní s HDCV. 19 subjektov dostalo RabAvert a 20 dostalo HDCV. Najčastejšie hlásenou nežiadúcou reakciou bola bolesť na mieste injekcie, 45% v skupine HDCV a 34% v skupine RabAvert. Lokalizovaná lymfadenopatia bola hlásená približne u 15% v oboch skupinách. Najčastejšou systémovou reakciou bola malátnosť (15% RabAvert vs. 25% HDCV), bolesť hlavy (10% RabAvert vs. 20% HDCV), a závraty (15% RabAvert vs. 10% HDCV). V nedávnej štúdii v USA (4), 83 subjektov dostalo RabAvert a 82 HDCV. Najčastejšou nežiadúcou reakciou bola opäť bolesť na mieste vpichu u 80% v skupine HDCV a 84% RabAvert. Najčastejšími systémovými reakciami bola bolesť hlavy (52% RabAvert vs. 38% HDCV) a malátnosť (20% RabAvert vs. 17% HDCV). Žiadna z týchto reakcií nebola vážna, takmer všetky boli miernej alebo strednej intenzity. Neboli zistené žiadne štatisticky významné rozdiely medzi týmito skupinami. Obidve vakcíny boli celkovo dobre tolerované. Medzi nezvyčajné spozorované reakcie patrili napríklad teploty nad 38°C, zdurené lymfatické uzliny a tráviace ťažkosti. V zriedkavých prípadoch pacienti utrpeli vážne bolesti hlavy, únavu, obehové reakcie, opuch, triašku, monoartritídu a alergické reakcie; dočasnú parestéziu a vyskytol sa jeden prípad podozrenia na pigmentóznou urtikáriu. [končí stranou 901, Chiron Corporation]

Strana 2329 PDR 1999, Pasteur Merieux Connaught (Imovax Rabies Vaccine, HDCV [human diploid cell vaccine])

Poexpozičné očkovanie

Poexpozičná účinnosť vakcíny Merieux Imovax Rabies Vaccine bola úspešne preukázaná počas klinickej skúsenosti v Iráne (7) v súvislosti so sérom proti besnote. 45 osôb, vážne pohryzených besnými psami a vlkami, dostalo vakcínu Merieux v rámci hodín a až do 14 dní po pohryzení. Všetci boli plne chránení proti besnote.

[Poznámka: Nevieme, koľko z týchto pohryzených ľudí by skutočne bolo dostalo besnotu. Keďže besnota je veľmi zriedkavá, dokonca aj po pohryzení besným zvierateľom, nebolo by logické predpokladať, že boli preukázané akékoľvek prínosy vakcíny.]